

Første + Korinterbrev

ET GAMMELT BREV TIL DAGENS KIRKE

Smågruppeopplegg
taleserie våren 2021

Har du tenkt over hvor forskjellig kristne (mennesker generelt egentlig) forholder seg til livspraksis. Alkohol? Miljøbevissthet? Klær produsert etisk eller ikke? Det virker som samvittigheten fungerer forskjellig blant oss. Jeg har selv blitt med på ting det synes som ”alle andre” har vært okei med, og kjent et lite stikk i samvittigheten. Jeg har angret på at jeg ble med. Jeg har også stått på den andre siden og argumentert en venn med på ting han egentlig ikke ville – det var ikke nødvendigvis feil, men han ønsket ikke å delta fordi det gikk mot hans samvittighet. Jeg tror mange av oss har vært på den ene eller andre siden av dette eksemplet – kanskje også begge sider. Nå snakker ikke jeg om ting som er helt svart/hvitt galt eller rett, men ting som til en viss grad er åpent for tolkning. Teksten i dag snakker konkret om hvordan de kristne skal forholde seg til offerkjøtt, og hvordan vi skal ta hensyn til de som i sin samvittighet synes dette er vanskelig. Dette har stor overføringsverdi til våre liv.

I kapittel 8 og 9 har vi allerede sett på tema. Paulus bruker hele tre kapitler på dette, for det er viktig. Det handler om møtet mellom det gamle og det nye livet, i en praksis som tidligere har handlet om avgudsdyrkelse. Hva binder de kristne, og hva er de fri til?

Dette opplegget tar nok lengre tid enn en samling, så dere kan godt velge ut litt hvilke spørsmål/tekstavsnitt dere vil fokusere mest på.

Les vers 1-13: Israel i ørkenen som advarende eksempel

Dette avsnittet peker tilbake på Israelfolkets historie. Ikke bare til en historie, men til en rekke historier hvor Gud har sørget for sitt folk – og folket fornektet/avvist Gud.

- v.1: Peker på Guds ledelse både ved skystøtten/ildsøylen da de vandret ut av Egypt, og da havet delte seg og de flyktet fra Egypterne. I ørkenen sørget Gud for dem ved å gi dem manna hver dag (bortsett fra sabbaten), og vann fra en klippe. Her sier Paulus at denne klippen er Kristus (v. 4) – hva mener han?
- Og v.5 peker på hvordan de valgte å ikke stole på Gud når de skulle inn i det lovede landet, og dermed måtte vandre rundt i ørkenen til nesten alle var døde. Hvor mange var det som kom inn i det lovede landet av de flere millioner mange menneskene som kom ut av Egypt? (tips: sjekk 4. Mosebok 14:30)
- V.6 omtaler dette som advarende hendelser. V.11 viser at de er til advarsel og rettledning. Vi har også hørt at ”*de som ikke husker fortiden, er dømt til å gjenta den*” (George Santayana). Lar vi Bibelen advare oss, og veilede oss i dagliglivet?

- ”De skal lære oss ikke å ha lyst til det onde” (v.6) Hvordan opplever dere lysten til det onde i eget liv? Hvordan påvirker slike eksempler fra Bibelen dere?
- Har du eksempler fra eget liv hvor noen du kjenner har delt ting og du har latt deg advare? Kristne foreldre, besteforeldre, venner som er litt eldre – alle disse kan være med å veilede og rettlede, sammen med Bibelens ord.
- Hvordan kan du som har vært kristen litt lengre hjelpe yngre/nyere kristne til å ikke gjøre samme feil som du selv kanskje har gjort?
- Se også gjerne Hebreerne 3:7-19. ”I dag, om dere hører hans røst, så gjør ikke hjertene harde...” er ord gjentatt flere ganger. Og praktisk kommer vers 13: ”Dere skal heller oppmuntre hverandre hver dag, så lenge det heter ´i dag´, så ingen av dere skal la seg bedra av synden og bli forherdet”. Hvordan kan vi som bibelgruppe leve etter dette i våre relasjoner?
- Hva skal disse eksemplene fra 1.Kor 10 lære oss? (se v.6). (se kjapt gjennom punktene og velg ett å snakke om)
  - Israelfolkets utålmodighet førte til avgudsdyrkelse (se v.7, og henvisning til GT om gullkalven: 2.Mos 32). Hva fører din utålmodighet til? Vi har kanskje ikke en gullkalv vi tilber, men er det andre ting som tar Guds plass? Hvorfor kan det være vanskelig for oss å vente på Gud?
  - V.8 snakker om hor og avgudsdyrkelse, som det står om i 4.Mos 25. Når du får et feil bilde av Gud, er veien kort til å velge han vekk. Hvorfor kan vi så lett lage oss et bilde av Gud som ikke alltid stemmer overens med bibelen?
  - Kobberslangen i ørkenen (som vi kan lese om i 4.Mos 21), var ment til å redde folket. Men hvorfor kom slangene i utgangspunktet? Se v.9. De ville at Gud skulle bevise noe for dem. Hvorfor skal vi ikke sette Gud på prøve?
  - Murring og misnøye. V.10 peker tilbake til israelfolkets misnøye med måten Gud sørget for dem. De sammenlignet mannaen de fikk med utvalget av mat de fikk som slaver i Egypt, og var misfornøyde med Gud. Det var kjedelig, det samme hver dag (se 4.Mos 11 – de ville ha kjøtt, ikke ”bare” manna). Bibelen kryr av historier om hvordan folket murret og var misfornøyde, og jeg tror ikke vi heller må tenke så lenge for å finne eksempler fra eget liv. Ta to minutter til å tenke på hva du har lett for å klage over i eget liv – del kort om det er naturlig.

- Hvilke av disse 4 tingene er det mest sannsynlig at du faller for?
Avgudsdyrkelse, urenhet, skeptisisme eller klaging? Hva kan hjelpe deg til å ikke falle inn i disse fristelsene og syndene? Har du noen som evt. kan holde deg ansvarlig?
- Vi kan legge merke til to ting angående fristelse her:
  - 1) aldri tro at du er hevet over fristelse (se v. 12).
  - 2) aldri tro at du må falle for fristelse (v.13). Gud har en vei ut av fristelsen du møter, uansett hvor uoverkommelig den kan føles!
- v. 13 Guds trofasthet baserer seg ikke på korinternes eller din trofasthet, den ligger i Guds vesen. Se 2.Tim 2:13. Har dere i gruppen noen eksempler på ganger Gud har vist seg trofast i deres liv? (enten ved en utvei i fristelse slik at dere holdt ut, eller hvor han har vist seg trofast til tross for din troløshet?)
- Det kan være lett å føle seg alene i fristelser. Les Hebreerne 4:14-16 – Jesus er blitt prøvet i alt, uten å synde! Han kjenner oss, og har selv stått støtt gjennom prøvelser og kan lide med oss. Hvordan gir dette oss frimodighet?

Les vers 14-22: Ikke delta i hedenske offermåltider

Den greske kulturen, og kanskje Korint spesielt, hadde virkelig en kultur for å ofre til ulike guder på ulike måter. Byen hadde fester med ofringer til disse gudene. I disse versene får igjen korintermenighetene beskjed om å ikke leve slik de brukte å gjøre – men å leve det nye livet. I nattverden har de samfunn med hverandre og Kristus gjennom brødet og vinen (v.15-17). De hedenske offerfestene inviterer også til samfunn – selv om det ikke finnes andre guder enn Gud.

- Hvem/hva settes korinterne i samfunn med gjennom disse festene? (se v.20 spesielt).
- Hva er likhetene/forskjellene mellom nattverden og de hedenske offerfestene? Kan dere sette ord på hvorfor det er så tydelig enten-eller? (Her kan det første bud kanskje være til hjelp: 2. Mos 2.20)
- Finnes det ting i vår kultur som kan sette mennesker i kontakt med onde ånder? Hvordan kan vi som kristne forholde oss til dette? Er det ting dere tenker at vi som kristne burde holde oss unna?
  - Hva med spill (ouija board), filmer, tv-program, pusteøvelser? Hvor går grensen?

Les vers 23-33: Samvittighet og frihet

v.23 peker tydelig tilbake til kapittel 6, hvor tema var at kroppen tilhører Herren og ikke skal brukes til hor, samtidig som at man er fri. I dette kapitlet knyttes friheten til samvittigheten!

- Hvem sin samvittighet skal man ifølge Paulus ta hensyn til? (v.24, 29)
  - o Hvorfor?
- Hvorfor tror dere det er forskjell på om man kan spise eller ikke ut fra om noen sier det er offerkjøtt eller ikke? (se v. 25-28)
  - o Har dere noen eksempel fra eget liv som viser noe av det samme? Hva kan du ta imot uten spørsmål, men hvis noen sier hvor dette kommer fra – så skal du si nei takk?
- Kan man gjennom livsførsel føre noen til frelse? Diskuter ut fra vers 33 (se også kap. 9:19).

Til slutt vil jeg igjen dra inn Salems visjon: Vinne, bevare, utruste og sende – til Guds ære! I vers 31 står det om å gjøre alt til Guds ære. Hvordan kan vi spise/drikke (evt. la være) til Guds ære, med dette kapitlet i bakhodet? Er det noe praktisk du ønsker å slutte med eller begynne med etter å ha lest og snakket om dette? Er det noe dere vil ta med i bønn for hverandre, evt. bekjenne for Gud?